

РЕШЕНИЕ

№ 4653

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **749** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от Г. М. М. чрез адвокат И. Ю. срещу Решение № 1040-21-968/21.12.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-1566/25.11.2022г. от Г. М. М. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01215902 от 28.10.2022г. на длъжностното лице по чл.114, ал.3 от КСО, като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01215902 от 28.10.2022г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град, с което на основание чл. 114, ал. 1, и, ал. 3 от КСО, на жалбоподателя е разпоредено да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения за временна неработоспособност за периода от 08.02.2017 г. до 23.03.2017 г. и за периода от 24.04.2017 г. до 09.05.2017 г. в общ размер 1441,14лв. С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт в хипотезата на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Жалбоподателят излага твърдения, че не е бил уведомен за започналото производство срещу неговия осигурител, респективно срещу него. Счита, че в обжалваното решение директорът на ТП на НОИ-С. не е обсъдил изложените от него оплаквания за ограничаване на правото му на защита и затова, че е лишен от участие в административното производство. Сочил, че с постъпването на работа съгласно чл.10, ал.1 от КСО е възникнало осигурително правоотношение между жалбоподателя и НОИ, макар осигурител да е бил работодателя, предвид това

независимо дали дружеството е внесло осигурителните вноски или не, притежава качеството осигурено лице за всички рискове. Излага още, че през процесния период е извършвал трудова дейност, поради което е бил осигурено лице по смисъла на КСО. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане, както и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощника си адвокат Ю., поддържа изцяло жалбата на посочените в нея основания и претендира разноски по представен списък съгласно чл. 80 от ГПК.

Ответникът, директорът на ТП на НОИ С. – град, се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата като неоснователна и поддържа изложените в решението на директора на ТП на НОИ С. – град аргументи. Счита, че по делото не е безспорно установено извършвана трудова дейност от страна на жалбоподателя. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало по повод представено удостоверение по приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощите по ДОО от осигурителя на жалбоподателя – „Рали трейд“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване, във връзка с издадени болнични листове на Г. М. № E20167733840 за периода от 08.02.2017 г. до 21.02.2017 г. вкл., № E20178010931 за периода от 22.02.2017 г. до 23.03.2017 г., вкл. и № E20170305541 за периода от 24.04.2017 г. до 09.05.2017 г. вкл.

По посочените болнични листове и с оглед подадените от „Рали трейд“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО (по арг. от чл. 54к от КСО) на Г. М. са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност - ПОВН, в общ размер на 1 441,14 лв.

Осъществен е последващ контрол на „Рали трейд“ ЕООД, въз основа на Заповед № ЗР-5-21-00736935/18.03.2020 г. относно спазването на осигурителното законодателство от контролен орган на ТП на НОИ - С. град, резултатите от която, включително и от предоставената от ТД на НАП – С., офис К. село информация и от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00999243/07.09.2021 г.

Установено е, че „Рали трейд“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 05.12.2014 г., като към момента на проверката едноличен собственик на капитала и управител е К. В. А., като по партидата на дружеството в Търговски регистър липсват данни за обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност.

С писмо изх. № 1042-21-28#38/19.05.2020 г. е изпратено искане до ИА „Главна инспекция по труда“ за извършване на проверка относно реалното извършване на трудова дейност от лицата, за които дружеството има подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекс на труда, на което е получен отговор, съгласно който контролните органи на агенцията са потърсили съдействие от СДВР, но не са осъществили контакт с представител на дружеството.

Изпратено е писмо изх. № 1042-21-28#2/23.03.2020г. до компетентната ТД на НАП с искане за предоставяне на информация относно извършваната от „Рали трейд“ ЕООД търговска дейност. Съгласно предоставената в отговор информация годишни данъчни

декларации са подавани за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., като за 2014 г. и 2015 г. е декларирано, че дружеството не е извършвало дейност и не е отчетело приходи или разходи, съгласно счетоводното законодателство. Подадени са данни за едно регистрирано ФУ, но няма регистрирани обороти. Информацията по чл. 5, ал. 4 от КСО е подавана по интернет с КЕП на задълженото лице. Установено е че дружеството има значителни публични задължения, във връзка с които е налично образувано изпълнително дело през 2017 г. и са наложени обезпечителни мерки. Съгласно данните в информационната система на НОИ са регистрирани уведомления по чл. 62 от КТ за сключени трудови договори с 25 лица, като към момента на проверката всички трудови договори са прекратени. В Регистъра на осигурените лица се визуализират подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, като за Г. М. М. са подадени данни с вид осигурен „работници и служители трета категория“ за периода от 14.09.2016 г. до 31.07.2017 г. При извършена проверка в регистър „Приходи“ е установено, че от „Р. трейд“ ЕООД не са превеждани осигурителни вноски за фонд ДОО.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00999243/07.09.2021 г. издаден от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, е прието, че липсват доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството. В тази връзка от контролен орган при ТП на НОИ С. - град са издадени Задължителни предписания за заличаване на подадените от „Рали трейд“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, вкл. и за Г. М. за периода от 14.09.2016 г. до 31.07.2017 г.

По служебен ред, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица, от контролните органи при ТП на НОИ - С. - град са предприети действия за служебно заличаване на неоснователно подадените от „Рали трейд“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. В тази връзка, са заличени и данните, подадени от дружеството за Г. М. М. за периода от 14.09.2016 г. до 31.07.2017 г.

Правни последици от заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Рали трейд“ ЕООД за жалбоподателя, се явяват неоснователно изплатените парични обезщетения по болнични листове № Е20167733840 за периода от 08.02.2017 г. до 21.02.2017 г. вкл., № Е20178010931 за периода от 22.02.2017 г. до 23.03.2017 г., вкл. и № Е20170305541 за периода от 24.04.2017 г. до 09.05.2017 г. вкл. Издадено е разпореждане № РВ-3-21-01215902/28.10.2022г., с което е разпоредено да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения за временна неработоспособност за периода от 08.02.2017 г. до 23.03.2017 г. и за периода от 24.04.2017 г. до 09.05.2017 г. в общ размер 1441,14лв.

Срещу Разпореждане № РВ-3-21-01215902/28.10.2022 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град от Г. М. М. е подадена жалба до директора на ТП на НОИ С. – град, регистрирана с вх. № 1012-21-1566 от 25.11.2022 г., в която същият заявява, че счита разпореждането за неправилно и незаконосъобразно, като с жалбата е поискана и неговата отмяна.

С оспореното Решение № 1040-21-968/21.12.2022г. на Директора на ТП на НОИ С. – град е отхвърлена жалбата му като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01215902/28.10.2022 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

В качеството на свидетел по делото е разпитана С. Г. Д. – К., в качеството ѝ на пълномощник на дружеството „Рали трейд“ ЕООД. По делото е представено и копие на нотариално заверено пълномощно от „Рали трейд“ ЕООД към С. Д. – К., подписано от управителя на дружеството - К. В. А., с дата на нотариалната заверка 29.08.2016 г. С. Д.-К. потвърждава при разпита си, че лично познава лицето Г. М. М., както и факта, че същият е работил в дружеството по трудово правоотношение от 2016г. до 2018г. като строител, като през това време са ползвали офис на „А. Г“ № 98. Фирмата се е занимавала с извършване на ремонтни дейности на частни лица, държавни поръчки не са имали, не са кандидатствали или участвали в такива. На въпрос дали нещо е променено в длъжността на жалбоподателя в периода 2016-2017г., тя отговаря, че той е отговарял за строителния надзор, понеже е бил подготвен. Имало е период, в който е боледувал. Тя е определяла къде да ходи, с нея е контактувал. Твърди, че редовно са изплащани трудови възнаграждения и са се подписвали ведомости и фишове. Същата е представлявала дружеството пред НОИ, като включително е подписвала и всякакви документи, издадени от „Рали трейд“ ЕООД, в това число трудови договори, заповеди за назначаване и прекратяване на трудови правоотношения, разчетно-платежни ведомости и други. Потвърждава, че тя е назначила Г. М..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е постановен от материално и териториално компетентния по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО административен орган - директор на ТП на НОИ-С., в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не установи допуснати в хода на административното производство по издаване на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане съществени нарушения на административно-производствените правила.

В настоящия случай видно от ангажираните по делото доказателства, издадените задължителни предписания № ЗД-1-21-00999215/07.09.2021 г., на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО във връзка с чл. 37, ал. 1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, с които на осигурителя „Рали Трейд“ ЕООД е разпоредено да подаде Декларация за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от 14.09.2016 г. до 31.07.2017 г. по отношение на Г. М., не са връчени на осигурителя. По делото са ангажирани обратни разписки, от съдържанието на които е видно, че пратките са непотърсени. Съгласно тези данни за административният орган е възникнало задължение да връчи издадените задължителни предписания на осигурителя, чрез залепване на съобщение на таблото на ТП на НОИ – С.-град по реда на чл. 110, ал. 4, изр.2 от КСО.

Разпоредбата на чл. 110, ал. 4 от КСО дава възможност за връчване на разпореждания, актове за начет и задължителни предписания чрез поставяне на съобщение на таблото

за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, когато не може да бъде връчено на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл.18а, ал.8 от Административнопроцесуалния кодекс или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. В административната преписка липсват каквито и да е доказателства, че административният орган е изпълнил това свое задължение, за да се приеме, че връчването е надлежно и задължителните предписания са влезли в сила и са породили желаните правни последици, а именно до законосъобразно заличаване на данните по чл. 4, ал. 5 от КСО по отношение на жалбоподателя.

С оглед на изложеното, съдът намира, че заличаването е поискано от страна на ТП на НОИ – С.-град преди влизане в сила на задължителните предписания и преди да са предприети каквито и да е действия по връчването им. При това положение извършеното заличаване не може да породи действие респ. да послужи за служебно заличаване на данните на осигурителя „Рали трейд“ ЕООД и оттам не може да послужи като предпоставка за издаване на акт за възстановяване на добросъвестно получено осигурително плащане при прилагане на хипотезата на чл.114, ал.2, т.2 от КСО – нови данни от значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на паричните обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване.

За пълнота на изложението, съдът намира, че дори и административният орган да бе установил, че задължителните предписания са били редовно връчени и са влезли в сила, то налице са отменителните основания по чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на оспорения акт.

Спорът между страните касае обстоятелството дали са налице законовите предпоставки, съдържащи се в нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, за възстановяване на полученото от жалбоподателя парично обезщетение за временна неработоспособност, изплатено му във връзка с издадени три болнични листа и съответно дали правилно е ангажирана отговорността му с оглед фактическите установявания на административния орган т. е. дали реално е упражнявал е трудова дейност в „Рали трейд“ ЕООД, с оглед правото му да получи парично обезщетение в резултат на временна неработоспособност.

В настоящия случай съдът трябва да изследва хипотезата на чл. 54к от КСО, в която законодателят определя, че отпускането и изчисляването на парични обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в §. 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват

трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най – малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Изискването за 6 месеца осигурителен стаж не се отнася за децата, ненавършили 18-годишна възраст.

С оглед действащото законодателство и по аргумент от чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, за да се приеме, че едно лице е осигурено по смисъла на закона, то за същото следва да се установи наличието на предвидените в закона кумулативни предпоставки, а именно: лицето да подлежи на задължително осигуряване, което означава, че същото следва да е лице със сключено трудово или служебно правоотношение, или самоосигуряващо се, тъй като въз основа на тези правоотношения за него се внасят и/или дължат осигурителни вноски, и да е започнало да упражнява трудова дейност по това правоотношение, което продължава до датата на неговото прекратяване. Други изисквания, извън посочените законодателят не предвижда и не включва в хипотезата на приетата правна норма.

Както беше посочено в конкретния случай решението за възстановяване на добросъвестно получено от Г. М. обезщетение се основава на нормативно регламентираната хипотеза по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО – нови данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на обезщетението. С оглед разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО, такива релевантни данни биха били данните досежно осигурителния статус на лицето от гледна точка качеството му на осигурено лице към деня на настъпване на временната неработоспособност.

Разпоредбата на чл. 114 от КСО регламентира възстановяването на неоснователно получени суми от ДОО за осигурителни плащания. В този смисъл независимо дали се касае за недобросъвестно или добросъвестно получени суми за осигурителни плащания, задължение за възстановяването им би възникнало само в случай, че същите са платени при липса на възникнало право за съответното осигурително плащане или при наличието на материалноправна пречка за получаване на плащането, доколкото само в тези случаи осигурителното плащане от средствата на ДОО би било недължимо /неоснователно/. Съотнесено към процесния случай за да се приеме, че изплатеното на жалбоподателя парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по представените болнични листове е неоснователно получено от лицето, следва правоприлагащият административен орган да е установил, или че по отношение на лицето не е възникнало материалното право на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване т.е. че не са изпълнени регламентираните в чл. 40, ал. 1 от КСО

кумулятивно изискуеми се материалноправни предпоставки или, че е налице някоя от хипотезите на чл. 46, ал. 1 и ал. 3 от КСО, изключващи изплащането на ПОВН.

Видно от мотивите на разпореждането и на потвърждаващото го решение на Директора на ТП на НОИ – С.-град, възприетото наличие на неоснователно получени суми от жалбоподателя като парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване е обосновано със съображения, че преди и към момента на настъпване на неработоспособността Г. М. не е имал качество на осигурено лице по см. §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, с възникнало и съществуващо осигуряване съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение. Следователно законът допуска при наличие на определени нормативно предвидени предпоставки, неоснователно изплатените или изплатените в по-голям от следващия се размер суми за парични обезщетения за временна неработоспособност, да подлежат на възстановяване. Едно от законово регламентирани изключения на правилото, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване е възстановяване от осигурените лица на добросъвестно получените суми за осигурителни плащания, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

В КСО не се съдържа легална дефиниция на понятието „добросъвестност” при получаване на осигурителните плащания. Съгласно трайната съдебна практика, добросъвестността ще е налице когато осигуреното лице е със съзнанието и субективното убеждение, че направените осигурителни плащания му се дължат. Недобросъвестно ще е лицето, което е знаело или предполагало, че няма право да получи съответното плащане. Добросъвестността се предполага до доказване на противното и в тежест на административния орган е да докаже наличието на недобросъвестност при получаване на сумите.

В конкретния случай по делото са представени писмени и гласни доказателства за изпълнение на конкретни трудови функции от страна на жалбоподателя. От представена по делото от ТД на НАП -С. Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.01.2014 г. до 22.04.2020 г. на „Рали трейд” ЕООД става ясно, че между дружеството и жалбоподателя е имало сключен трудов договор за

периода 14.09.2016 г. – 01.08.2017 г., Код по НКПД 71112001.

По делото е разпитана като свидетел С. Г. Д. – К., в качеството ѝ на пълномощник на дружеството „Рали трейд“ ЕООД, от чиито показания се установява не само, че дружеството е осъществявало реално дейност, но и факта, че Г. М. също реално е полагал труд по трудово правоотношение с дружеството. От свидетелските показания категорично се установи, че жалбоподателят е започнал работа през 2016 г., което кореспондира и с представената по делото Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.01.2014 г. до 22.04.2020 г. на „Рали трейд“ ЕООД. От свидетелските показания се установява и в какво се е изразявало изпълнението на трудовите функции, които жалбоподателят е осъществявал за дружеството. Липсата на регистрирани търговски обекти и обороти, както и други присъщи доказателства за осъществяване на търговска дейност, с оглед вида на дейността на дружеството – работодател, съгласно показанията на свидетелката Д.-К. – строително-монтажни дейности, не може да обоснове категоричен извод за липса на дейност на същото, респ. липса на полагане на труд от страна на жалбоподателя М..

Изводът на административния орган за неизвършвана от осигурителя търговска дейност, респективно – за това, че жалбоподателят фактически не е извършвал трудова дейност, е основан на представените от НАП справки. Акцентирано е на обстоятелството, че дружеството „Рали трейд“ ЕООД няма подадена ГДД за 2018 г., 2019 г. и 2020 г., има данни за едно регистрирано фискално устройство, но няма регистрирани обороти, т.е. не са декларирани продажби. Органът е пренебрегнал данъчните декларации на „Рали трейд“ ЕООД за останалите години, в които са декларирани приходи от дейността. Неизпълнението от страна на осигурителя на негови законови задължения не следва да води като задължителна последица лишаване от осигурителни права на осигурените лица, тъй като действията на работодателя/осигурител са извън техния контрол, а липсата на доказателства за отчетена от осигурителите търговска дейност не обосновава безспорен извод за липсата на извършена такава.

Не са установени данни да е имало договорености, целящи заобикаляне на трудовото или осигурителното законодателство и това не може да рефлектира неблагоприятно в правната сфера на осъществяващия трудова дейност в изпълнение на трудов договор работник, за която трудова дейност подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО и съответно да обуслови отричането на качеството му на осигурено лице по см. на §1, т.3 от ДР на КСО с възникнало осигуряване съгласно чл.10, ал.1

от КСО, респ. до отричане възникването и съществуването на материалното право на осигурено лице да получи осигурителна закрила при настъпването на осигурения социален риск – в конкретния случай на правото по чл.40, ал.1 от КСО на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване.

От всичко изложено по-горе се налага изводът, че жалбоподателят Г. М., като осигурено лице с възникнало право на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО, правомерно е получил парични плащания от ДОО като обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода от 08.02.2017 г. до 09.05.2017 г.

С оглед на което съдът намира, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ–С. – град и потвърденото с него разпореждане, като постановени при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона, следва да бъдат отменени, като незаконосъобразни.

При посочения изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, на жалбоподателя се дължат сторените в производството разноски, които се констатираха в общ размер на 540 лв., от които 500 лв. за адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата вр. чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, 10 лв. за заплатена държавна такса и 30 лв. за заплатен депозит за призоваване на свидетел.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-968/21.12.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01215902/28.10.2022 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град по жалба с вх. № 1012-21-1566/25.11.2022г. от Г. М. М..

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на Г. М. М., ЕГН [ЕГН] сумата от 540 /петстотин и четиридесет/ лева, представляваща сторените в производството разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: